

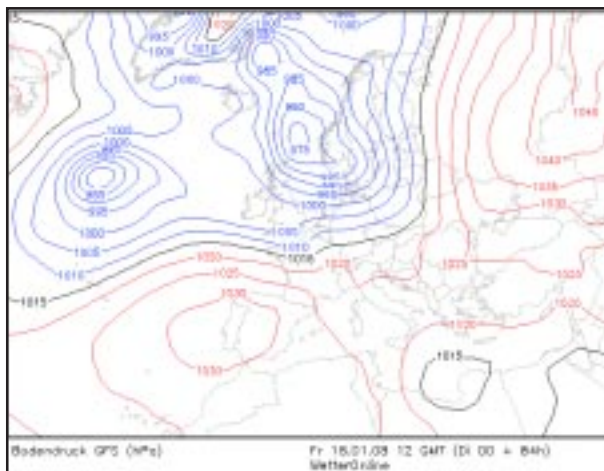
FINAL SOBTAT D'UNA LLARGA SEQUERA

MAIG - JUNY 2008

Elaborat per Jordi Gironès Vilardebò

A partir de febrer de 2006 es va iniciar a Catalunya un període en què les precipitacions cada vegada van anar essent més migrades fins al punt que a la primavera de 2008 es va arribar a una situació angoixant pel que fa a les reserves d'aigua de la conca interna (rius que desguassen directament a la Mediterrània), posant en evident perill el subministrament a la zona metropolitana de Barcelona.

Aquest fet va causar molt d'enrenou a causa de les diverses propostes per aconseguir cabals que evitessin unes dures restriccions a la població afectada. Les possibles propostes de transvassament de cabals des del Segre (a partir de la Cerdanya) o des de l'Ebre (a partir del minitransvassament ja existent fins a Tarragona) causaren rebuig a bona part de la població pirinenca i del Baix Ebre. Per altra banda, la possible portada d'aigua des del Ròdan esdevenia una solució a més llarg termini sense una acceptació unànime. Dins un entorn políticament complicat, només la presa d'estrictes mesures estalviadores i l'aportació d'aigua en vaixells des de Tarragona i França podia fer possible arribar precàriament a la inauguració de la dessaladora d'El Prat, prevista per finals de la primavera de 2009.

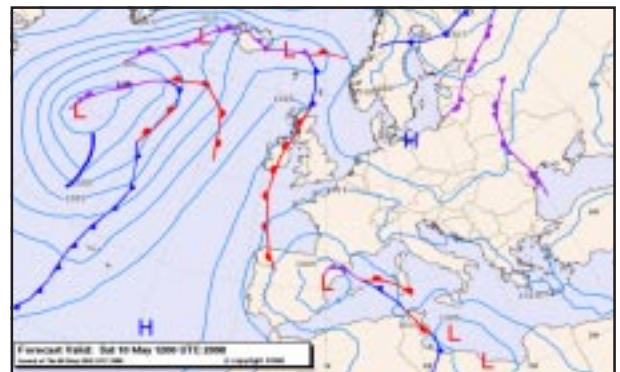
En aquest mapa del 18 de gener de 2008 es pot veure la configuració isobàrica que impedia l'arribada de fronts plujosos a causa del bloqueig de l'Anticicló allargat des de la Península Ibèrica fins a Rússia.

Però, de nou, la nostra climatologia mediterrània ens havia de donar una sorpresa; en aquest cas molt benvinguda. I tot just arribat el mes de maig s'inicià un període plujós que gairebé ha durat dos mesos seguits sense interrupció, en els que cada dia, entre el 6 de maig i el 17 de juny, ha plogut en un lloc o altre de Catalunya.

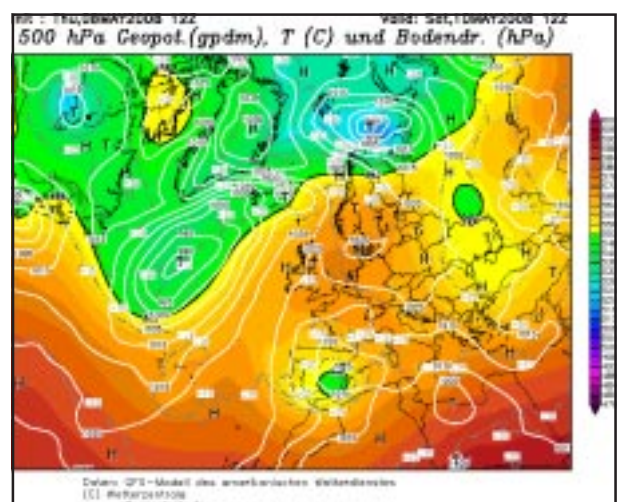
La sequera va acabar sobtadament i els embassaments van tornar als nivells habituals.

L'anticicló al nord

Com és habitual, l'explicació del per què d'unes pluges tan continuades l'hem de trobar en la posició de l'anticicló atlàntic situat, durant un llarg període de gairebé 60 dies, al nord d'Europa fent possible l'arribada de depressions a les nostres latituds tal com es pot veure en les imatges.

Mapa isobàric del 10 de maig amb l'anticicló damunt d'Escandinàvia i a sota el d'alçada amb una bossa d'aire fred de -25° , fent possible una notable inestabilitat.

Comparativa

Tot i la notable precipitació caiguda en el mes de maig, si fem una anàlisi del comportament dels darrers 40 anys hi ha altres mesos de maig que ens han dut més precipitació.

Utilitzant per a la comparació els 102 litres caiguts a la ciutat de Barcelona en aquest any 2008, veiem com els anys 1971 (110 litres), 1972 (128), 1977 (241), 1984 (152), 1991 (115) i 2002 (106) han rebut més precipitació. Cal destacar, però, que des de l'any 2002 tots els mesos de maig han tingut una precipitació baixa amb xifres que en cap cas superen els 55 litres oscil·lant entre els 38 i els 2 litres mensuals.

Malgrat aquest darrer període molt poc plujós, no podem considerar la pluja caiguda el 2008 com a excepcional si bé sí que cal tenir present que aquest any s'ha produït durant molts dies del mes (11 a Barcelona) i d'una manera pausada i ben aprofitada, afectant majorment Pirineus i Prepirineus.

Quadre de precipitacions

Aquestes han estat les precipitacions caigudes al mes de maig, tal com es pot veure molt repartides en el territori:

- 335 Prades (Baix Camp)
- 322 Fabert (Ripollès)
- 311 Sant Jaume de Frontanyà (Berguedà)
- 288 Montsec (Noguera)
- 286 Pratsdip (Baix Camp)
- 272 Organyà (Alt Urgell)
- 249 Porrera (Priorat)
- 242 Torredembarra (Tarragonès)
- 193 Xerta (Ribera d'Ebre)
- 186 Les Planes de Son (Pallars Sobirà)
- 166 Olot (Garrotxa)
- 157 Montseny (Vallès Or.)
- 144 Artés (Bages)
- 111 Lleida (Segrià)
- 101 Barcelona (Barcelonès)

Per altra banda, el 10 de maig hi hagué fins i tot una situació de llevat, talment com si fos a la tardor.

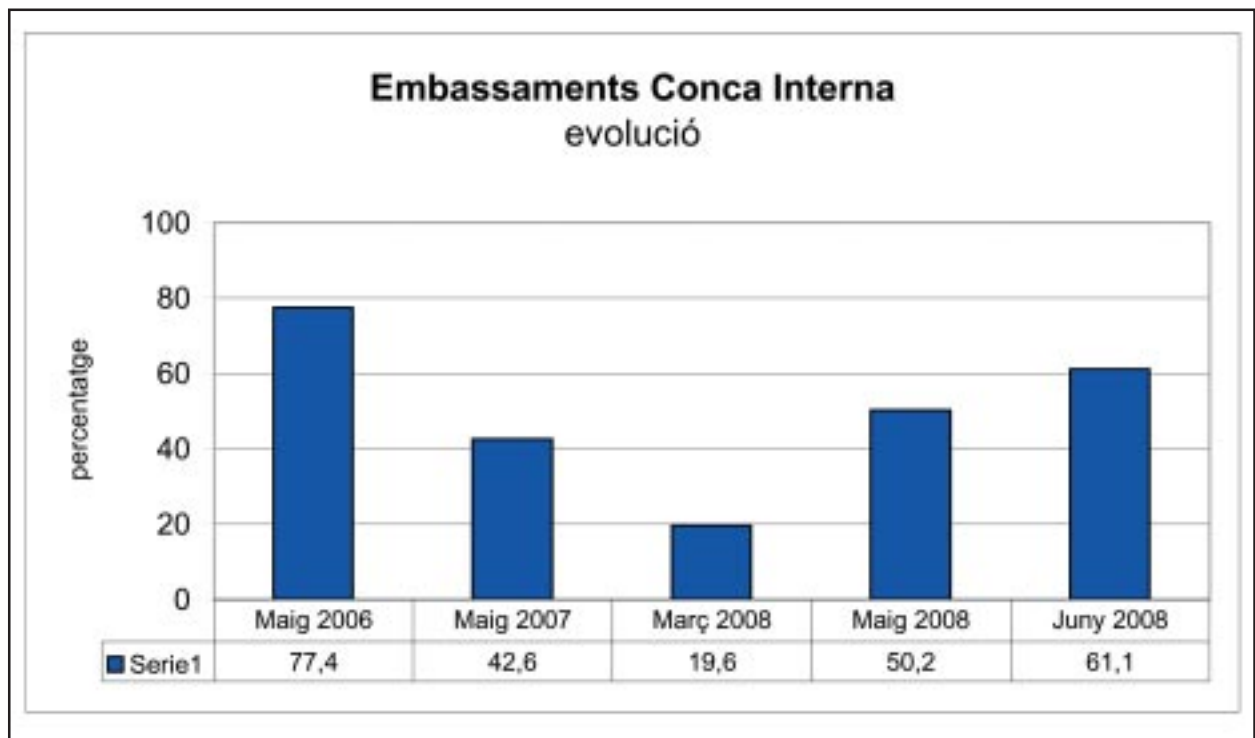
Els embassaments

Aquestes abundoses precipitacions caigudes al maig més les que van seguir caient al juny a les zones de muntanya, van permetre que els embassaments recuperessin a finals de juny els nivells habituals.

A primers de març els embassaments de la conca interna (rius Llobregat i Ter amb els seus afluents, i el de Boadella) estaven al 19,6%, prop del límit en què l'aigua dels embassaments gairebé ja no té garanties de potabilitat. Quatre mesos després, l'aigua dels embassaments arribava al 61,1%, un augment difícilment previsible i poques vegades aconseguit en tan poc temps.

Situació de l'embassament de Sau entre els mesos de març i finals de maig.

Evolució dels embassaments de la conca interna durant aquests dos anys de sequera

Comparativa de l'embassament de La Baells entre els mesos de març i finals de maig.

Les fonts del Bastareny tal com rajaven el 5 de juny.

Tant el Segre com l'Ebre van augmentar el seu cabal fins a l'extrem d'haver d'alliberar aigua per poder donar cabuda a la que anava entrant, és el cas de l'embassament de Riba-roja (foto presa el 31 de maig).